k poměrům české školy chlapecké, ona skutková zjištění, bez nichž by jinak nemohl dospěti k spolehlivému úsudku po této stránce. Když toho žal. úřad přes to neučinil, jak patrno z obsahu nař. výroku i ze spisů správních, jest řízení stiženo vadou neúplnosti, která znemožňuje nss-u přezkoumání nař. rozhodnutí, pokud běží o existenci zákonitých předpokladů pro zábor, vytčených v (1) odstavci cit. § 1, se zřetelem k poměru veřejného účelu, pro nějž se zabírá, i slušelo nař. rozhodnutí zrušiti podle druhého odstavce § 6. zák. o ss, aniž bylo potřebí zabývati se dalšími námitkami stížnosti, uplatňujícími, že i při existenci podmínek odstavce (1) zábor byl podle odstavce (3) cit. § 1 vyloučen pro určitou vlastnost místnosti zabírané.

Č. 5510.

Církevní věci: O závazku patrona k úhradě nákladů oprav kat. kostela a zdi hřbitovní.

(Nález ze dne 20. března 1926 č. 5759).

Věc: František A. v Brně proti ministerstvu školství a národní osvěty (za zúč. obce .... adv. Dr. Jiří Korent z Prahy) o náhradu stavebních nákladů oprav na kostele a hřbitovní zdi v D.

Výrok: Stížnost se z části odmítá jako nepřípustná, z části zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno v pořadu stolic správních, že má býti hrazen náklad na nezbytně nutnou opravu kostela a hřbitovní zdi v D. v celkové částce 9311 K 93 h konkurencí patrona a přifařených obcí a že z částky té připadá ve smyslu dvorského dekretu z 24. prosince 1782 č. 283 a §§ 32 a 34 zákona ze 7. května 1874 č. 50 ř. z. na st-le jako patrona za práce řemeslné a hmoty celkem 6921 K 93 h. Současně uznán st-l povinným, aby nahradil na komisionelních výlohách částku 126 K 20 h.

O stížnosti, vytýkající vadnost řízení a nezákonnost, uvážil nss toto:

— — — —

Bezdůvodnou jest výtka, že měl býti hrazen náklad na zmíněné stavební úpravy ze jmění kostelního a že tudíž přibrání patrona k částečnému hrazení nákladů není po zákonu. Jest arciť pravda, že má býti podle platných předpisů použito k úhradě nákladů spojených se stavbami kostelními především postradatelného jmění kostelního a že má nastoupiti konkurence patrona jen tehdy, není-li tu jmění takového, aneb jestliže jmění to k úhradě konkretního nákladu nestačí (srovn. § 40 odst. 2 zákona ze 7. května 1874 č. 50 ř. z., dvorský dekret z 10. srpna 1733 Supplementum cod. austr. Tom. II. pag. 809, dvor. dekret z 29. ledna, 1. dubna a 19. srpna 1783 zák. Josefa II. sv. 2 str. 374 — 375, dvor. dekret z 24. září 1785 zák. Josefa II. sv. 8 str. 688, dvorský dekret z 27. února 1786 zák. Josefa II. sv. 10 str. 244, dvor. dekret ze 14. března 1822 Jaksch lex. sv. 7 str. 128). Než st-l neprokázal a nepokusil se ani prokázati v řízení správním a nečiní tak ani ve stížnosti, že by měl farní kostel ve D. jmění, jehož výnosu není třeba k úhradě běžných potřeb a nemůže proto býti zmíněná námitka stížnosti již z tohoto důvodu předmětem úvah tohoto soudu. Že by při insuficienci výdejného jmění uvede-

ného kostela mělo saženo býti i na substanci jeho, st-l netvrdil ani v řízení správním a netvrdí tak ani ve stížnosti dnešní. Neměl proto soud příčiny, aby se touto otázkou blíže zabýval a s tohoto hlediska uvažoval o zákonitosti výroku žal. úřadu. Ostatně udal sám zástupce patronátního úřadu při kolaudačním řízení, odbývaném dne 26. října 1920, že pro konkretní náklad není z výdejného jmění kostela d-ského ničeho k disposici a také správní spisy dosvědčují, že jsou roční přebytky kostelního jmění kostela d-ského trvajícími již závazky na delší řadu let úplně vyčerpány a že jest tudíž jmění to insuficientní.

A ježto § 57 zákona ze 7. května 1876 č. 54 ř. z. nepředpisuje zvláštní způsob a postup, jakým má býti provedeno zjištění objektivní nutnosti oprav na budovách kostelních, z výsledku řízení uloženého v zápisech o jednotlivých místních šetřeních pak jest zřejmo, že veškeré opravy kostela i hřbitovní zdi byly podle prohlášení státního technika nezbytně nutny, není tu ani další vady řízení stížností vytýkané a jest stížnost i v tomto směru bezdůvodná. — — —

Pokud stížnost dalšími svými námitkami popírá povinnost st-lovu k úhradě komisionelních výloh proto, že opravy ty pocházejí z r. 1920, kdy st-l nebyl ještě majitelem nemovitostí patronátem zatížených, jest obsah její bezdůvodným, ježto běží tu o výdaje a tedy o plnění spojené s patronátem reálním, které bylo formalisováno a konkretisováno teprve vůči st-li a to v době, kdy byl již podle obsahu spisů nesporně vlastníkem dotčených nemovitostí a kdy ho tedy nepochybně postihovala povinnost patronátu s nemovitostmi těmi spojeného. — — —

Č. 5511.

Státní zaměstnaci (Slovensko): * Ženatý úředník, který z úředního stanoviště, kde má zřízenou domácnost, na žádost byl přeložen na místo jiné, kam pro nedostatek rodinných bytů nemohl tuto domácnost přestěhovati, nabývá nároku na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti, když z moci úřední byl přeložen na místo třetí, kde není vhodného rodinného bytu, do něhož domácnost nemohl přestěhovati.

(Nález ze dne 22. března 1926 č. 5924).

Prejudikatura: Boh. 2893, 4624 adm. a j.

Věc: Miloš P. v G. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o diety z důvodu vedení dvojí domácnosti.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podáním z 18. listopadu 1924 žádal st-l, kancelářský oficiál v G., za poukázání diet ode dne 18. listopadu 1924, ježto poukázaný mu byt dle lék. dobrozdání pro obývání se nehodí, a st-l proto, poněvadž podle potvrzení obce pro bytovou nouzi rodinný byt si opatřiti nemůže, je nucen vésti dvojí domácnost. Žal. úřad žádosti za poukázání diet z titulu vedení dvojí domácnosti nevyhověl.

Nař. rozhodnutí nepopírá, že st-l jest ženat a že za své služby v T. měl zařízenou domácnost, kterou do B. — kam ku své žádosti byl přeložen — nepřestěhoval, odpírá však přiznání diet z důvodu vedení dvojí